

a_1956_004423

ПРОТОКОЛ

№ 42

Днес, 1. VI 1956 г. се състоя заседание, след като членовете на Художествения съвет гледаха генералната репетиция на "Волпоне" във филиала, постановка на Ст. Сърчаджиев, художник - Хозе Санча /комедията е от Бен Джонсън/. Присъствуваха др. др.: Ф. Филипов, Ст. Сърчаджиев, Кр. Мирски, засл. деят. на изк. Н. Лилиев, Ст. Тончев, засл. арт. Хр. Коджабашев, М. Колчакова, Ив. Димитрова, Л. Дюстабанова и от Министерството на културата - др. Иван Башев.

Ф. ФИЛИПОВ - Моля да кажете своите впечатления и мнението си относно датата за излизане на премиерата, а също така за това коя от двете изпълнителки на Коломба намирате по-удачна. Ние с режисьора не виждаме грешки в трактовката, а много неща сме споделяли на репетиции и сме се старали да поправим.

КР. МИРСКИ - Действително това е много хубаво постижение за нашия театър. Много харесах костюмите и декорациите. Представлението ни е на верна основа поставено и е забавно. Какво не достигне още? Твърде тежката сатира днес мина по линията на една занимателност. Трябва актьорите да се отнасят с по-голяма сериозност към страстите, които са ги овладели. Мисля, че по-нататъшната работа трябва да върви по тая линия, да се дадат някои акценти и сатирата да прозвучи по-остро.

По отношение на Кацарска и Лекова не мога да се изкажа, защото Лекова миналия път гледах само в последната картина, но моето впечатление е значително в полза на Лекова.

ИВ. ДИМИТРОВА - Аз мисля, че спектакълът е интересен, разбира се образите трябва да станат някакси по-верни. У Трандафилов играта е на зловец разбойник, но не на Волпоне с толкова разнообразни страсти. Той внася някакъв трагизъм. Същото има и у Георги

Попов, какъвто е във "Салемските вещици". Карлуковски играе на една нота, някакъв грубиян. Стефка Кацарска в сравнение с Николина Лекова е на по-верна основа. Всичко трябва да се сведе до това, което е постигнал Кисимов - в търсене логиката на образа, но под ~~призмата~~ ^{призмата} на остра комедийност.

М. КОЛЧАКОВА - Това е сатира, а у Трандафилов е много зло-веща. /СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Днес не беше и с костюма си. Не е готов костюмът./ Той е толкова напрегнат, че изморява. Мисля, че ролята на Георги Попов може да стане такава остра, у него върви. Рачко Ябанджиев твърде много ми прилича на шут в движенията, в тона подскачане. За мен не стана ясен замисъла на тоя образ. Какъв ще бъде той - ще пропилее богатството на Волпоне или ще бъде още по-жаден скъперник.

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Всичко разпилява, но не е готов финалът.

М. КОЛЧАКОВА - Той не изразява ярко своята мисъл - как ще подведе Волпоне, за да го направи сѝ наследник.

За Софка Атанасова не знам какво да ти кажа, не знам мъжете как възприемат тоя образ, но за мен тя няма достатъчно женски шарм. Тя трябва да е не само съблазнително, но и красива, сладка като я гледаш, а я нея няма това. Да ѝ се сложат може би черни чорапи.

Кацарска имаше много добро външно оформление, може би миналия път Лекова не видяхме с грим, затова, но на мен Кацарска повече ми хареса.

Интересен е и Раданов. Разбира се много ми хареса Сарафов ~~ц~~ дава много повече нюанси, много по-тънко отреагирва.

Н. ЛИЛИЕВ - Другарят Сърчаджиев е направил хубаво, като е освободил комедията от нейния битов елемент и я е приближил към нашата социална действителност. За жалост, поради недостатъчните репетиции не е достигнато още темпото, трябва да се обърне също така по-голямо внимание на текста, който трябва да бъде преодолян - да не се мисли от изпълнителите, а да идва като естествен израз на онова, което хората в дадения случай изпълняват.

Тук Кисимов играе една от най-хубавите ~~кжи кжи~~ свои шампи. Не мога да го различа от Венецианския търговец. Както го наречете - външен ефект или шампа, но ще е добре все пак, ако по-нататък не прибави още някои други неща към него и тогава образът ще пострада.

Ароматът на словото се носи от устата на Трандафилов. В I картина беше много добър и по грим, макар че приличаше на Сарафов.

У Раданов слушам по-скоро диктора, той трябва да преодолее този ясен дикторски говор. Искам да защита в образа на Корбино нашия Тенев, у когото беше възпелтена и ревността, и жаждата за пари и с комизъм беше пропита цялата негова същност.

Ще направя комплимент на другаря Сърчаджиев, който има обикновено леко отношение към такива дори тежки пиеси. Другарят Масалитинов беше направил нашата предишна постановка по друг начин - като беше тръгнал по линията на психологическо задълбочаване. Там дори Сарафов не беше интересен.

ХР. КОДЖАБАШЕВ † Мен първите картини не ме хванаха - хвана ме прекрасната сцена в съда. Като че тая лекота трябва да я има и у другите картини. В съда се получи, защото и Сарафов я носеше, и Обретенов я носеше.

М. АНДОНОВ - Словото у актьорите не е уловено и мизансценът не е научен - те явно бъркаха, не следеха развитието на образа. Смятам, че, ако се репетира малко повече, ще се овладее и текста и мизансцена и ще се постигне нужната лекота. У Владимир Трандафилов няма елементи на комедиен актьор - той прави повече драма и в това отношение и Колчакова, и Иванка Димитрова е права. Магда е права и за Софка Атанасова. Верно е това, че "не ти се иска да бръкнеш в пазвата ѝ".

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Остарял си, Мицо.

КР. МИРСКИ - Лъжеш се.

Л. ДЮСТАВАНОВА - Вярно е, че не само Коджабашев - и мен не хванаха първите картини и ще ми кажа защо - има известно разнообразие у актьорите. Един провежда образът повече по комедийна линия, друг - повече към сатира.

После някак се дели текста от играта на актьорите. /ИВ. ДИМИТРОВА - Текстът остава при суфльора./ Трандафилов извънредно много ми наподобява Сарафов, като на другаря Илиев, но не във "Волпоне", а във "Мнимия болен".

За декорите на Санча - трябва да кажа, че това е единственият може би спектакъл, когато почувствах, че наистина художникът е бил в помощ на режисьора. Докато винаги при нас се е получавало така, че художникът подчертава в декорите сам себе си.

Аз съм на страната на Леова.

СТ. ТОНЧЕВ - Аз се мъча да разбера защо у Трандафилов се получава така - може би защото той стои над всички около него, които робуват на всички страсти, той като че не е много лош и ги експлоатира. Това го увелича по изобличителната линия и не дава да се види жалката и робската му душа. Раданов трябва да проявява по-ярко ревността си към Коломба. Смятам, че Леова би била значително по-подкупваща и пленяваща. У Кацарска разбира се се чувствуват отделни моменти, когато е ясно, че не са й безразлични другите мъже. ♪

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Това не е нужно.

СТ. ТОНЧЕВ - Но Волпоне като че е изобличител на тая действителност.

Ф. ФИЛИПОВ - Той и се саморазобличава и разобличава.

ИВ. БАШЕВ - За пръв път гледам пиесата. Впечатленията ми са, че общо взето по прав път е тръгнал режисьорът, но има нужда от повече смелост и повече вкус при разрешаване на спектакъла, защото тази смелост не се компенсира с достатъчно вкус у актьорите и се стига до едно волно, достигащо до върха на ножа интерпретиране на образа. /Ф. ФИЛИПОВ - Като "Скрий си инструмента!"/ Това е плоско. Не знам дали е от преводача или от актьора?

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Този превод е преработка на Стефан Цвайг и на Жюл Ромен и всички мръсотии идват от Ромен.

Георги Попов дава образа си с много беден арсенал от средства, също еднообразен е Раданов, който не е търговец, а повече селянин, но може би забогатял селянин.

Трандафилов в редица места постигна много големи работи, но те са като че островчета. Той като че не му се ограе, скучно ли му беше, малко ли му е, но това чувство имах като го гледах. Накрая, при завръщането, като се предава, имаше отделни много

хубави моменти. Рачко също постигна хубави неща, но по моему той е шут, клоун. В тези подскачания бих искал да има повече пластика. Той е малко ~~интерпрет~~ ^{интерпрет} на автора: докато има богатство, ще се радва, а после - каквото бог даде.

Не мога никак да приема Карлуковски - той го прави като полуидиот. Разбира се представителите на Марс никога не са се отличавали с голяма интелигентност, но у него няма развитие. Отначало той е сигурен, че ще спечели каузата му, а после, ~~кажан~~ ^{кажан} пропада всичко, той приема всички еднакво. Получава се лоша кариатура. Той никак неж съответствува физически на баща си /Кисимо:

М. АНДОНОВ - Има един особено остър израз: "Коминочистач на момичета".

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Много е хубав.

Ф. ФИЛИПОВ - Вие видяхте нашия спектакъл в доста суров вид. Повечето от актьорите и то в главните роли са от тези, които дълго време като че не им се играе и после се впускат в плаване. Това беше днес за първи път.

Това е много трудна сатира. У Трандафилов, Георги Попов и Раданов, разбира се, трябва да отстъпи тази зловеща нота, макар те да разкриват образи от една много силна сатира. Ние това със Сърчаджиев сме се стремели да изясним пред актьорите. Декорът и костюмите са леки и с много вкус.

Трябва да прочетем пак кабинетно пиесата и да видим кои неща ^{трябва да} се акцентират.

Разбира се Рачко в никакъв случай не бива в началото да обмисля тази игра - тя идва после като плод на обстоятелствата. Ние тук сме тръгнали малко по линията на клоуна. Има нещо, което не достига у Рачко - това е еднообразието на средствата, но аз вярвам в него. Ролята като че ще бъде съчетание между Миланов и Ябанджиев,

Вярно, и ние отначалото знаехме, че Карлуковски е неудачен, но трябва да имате пред вид, че не можехме да избираме много, защото когато се разпределяше пиесата, се рептираха още две други. /Н. ЛИЛИЕВ - А образът на Карлуковски е единственият положителен образ./

КР. МИРСКИ - У Трандафилов когато в две роли е близък текстът - изпълнението е еднакво.

Ф. ФИЛИПОВ - Ще видите, че след още някоя репетиция, когато ритъмът и темпото се получат, как всичко ще се постигне.

Не мисля, че Кисимов използва своя щампа, защото не съм гледал "Венецианския търговец", но ми се вижда прекрасна неговата игра.

СТ. СЪРЧАДЖИЕВ - Това, което много отежнява в сатирата е, че първите три картини са почти експозиционни и много трудно може да се преодолеят.

Вашите забележки са правилни и ще се помъчим да ги огледаме основно и ги приложим през време на тези 6 репетиции, които остават, защото нали ще се отложи премиерата за 8? /Ф. Филипов-Да. Но трябва да ви кажа, че има образи, от които и след тия репетиции пак нищо няма да се получи - Такъв е образът на Карлуковски. Владо днес за пръв път се отпусна да играе. Освен Косю Кисимов никой от актьорите не е достигнал тази уродливост на образите, която аз бих искал. Много по-ярки бих искал да бъдат. Но трябва да имаме пред вид, че нашите актьори са свикнали да играят делнични, натуралистични драми, повече, отколкото такива класически сатири. Аз смятам, че на 8 трябва да играе Лекова в ролята на Колумба - намирам я значително по-удачна за тая роля.

ИВ. ДИМИТРОВА - Да се намери втори Волпоне.

Ф. ФИЛИПОВ - Мислили сме за Лео Конфорти.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

